

[Tinning]

ikke er her og derfor ikke kan forklare, hvad det er, de radikale går og laver, for så bliver det på en eller anden måde fru Dagmar Mørk Jensens opgave, og det er en umulig opgave at sætte folk på.

Fru Lone Dybkjær sagde engang, siger fru Dagmar Mørk Jensen: vi vil ikke skrive under på, at grunden til, at vi skal have 9 måneders reglen eller fattighjælpsparagraffen, er, at folk skal hjælpes til at finde et arbejde; det er ikke vores motivation, det vil vi ikke sætte vores navn under.

Så spørger man sig selv med hr. Ager-schous ord: ja men hvorfor så? Hvad er så baggrunden for, at man har fundet på denne bestemmelse? Hvorfor har de radikale stemt for? Jo, vi kan ikke have, at denne kontant-hjælp er tidsubegrænset. Nej, men det har den da heller aldrig været; der har hele tiden været en paragraf i bilstandsloven kaldet varig hjælp. Det var der, inden man fandt på den her 9 måneders regel, og det er der så-mænd endnu, så det er ikke det, at den ikke må være tidsubegrænset, der kan begrunde det. Der er simpelt hen ingen begrundelse ud over den almindelige platte med, at der skal spares nogle penge, og det skal være nu.

Så synes jeg, det bliver helt grotesk, når fru Dagmar Mørk Jensen hånd i hånd med vores nye socialminister synger en sang om, at det går jo så godt med § 42. Tænke sig, hvor få dage siden det er, vi fik at vide, at nu havde den tidligere socialminister, nuværende finansminister, hånd i hånd med hr. Niels Helveg Petersen lige siddet og fedtet et forlig sammen, som betyder, at folk bliver væltet over i bilstandssystemet. Med ændringen omkring det andet jobtilbud får vi mange flere på bilstandshjælp.

Den ene dag siger man altså: det går ikke det her, nu må vi gøre noget, og så vælter man folk ind i bilstandsystemet, og den næste dag står man minsandten heroppe og bryster sig af, at § 42, af fru Dagmar Mørk Jensen kaldet vejen tilbage til arbejdsmarkedet – det er dog noget af et spørgsmål i det virkelige liv – er blevet gjort bredere og mere farbar, så nu kan man komme tilbage igen.

Ja men så spørger man sig selv: hvad i alverden er meningen? Først sender vi nogle flere over i systemet, og så sørger vi for, at de kan komme tilbage igen. På en eller anden måde går det jo bare lidt rundt, og det kunne trods alt gå, hvis ikke det her lige

præcis handler om, at der er en masse mennesker, nemlig de 35.000, som ministeren talte om, der lever på et niveau – som det så rigtigt er blevet beskrevet i bemærkningerne til det lovforslag, vi behandler nu – hvor selv den mindste forstyrrelse af det budget, man har for måneden, simpelt hen får det hele til at brase sammen, simpelt hen betyder, at økonomien ikke kan hænge sammen. Og det er i størrelsesordenen 50–100 kr. om måneden, det handler om.

Vi andre kan selvfølgelig sagtens. Inden vi sætter os op i den flyver, vi har lov til at flyve gratis i, kan vi da godt lægge en halvtredser til et eller andet, men det er jo ikke den type folk, vi snakker om. Det handler lige præcis om folk, som har en økonomi, hvor 100 kr. om måneden betyder, at enten holder det, eller også holder det ikke, og det er det, der gør, at det er så alvorligt. Det eneste, vi kan få at vide, er, at nu må vi kigge lidt på det, og vi har i øvrigt aldrig skrevet under på det, ministeren sagde. Nej, men så fjern dog den bestemmelse!

Erik B. Smith (S):

Jeg kan jo konstatere, at der ikke er meget bevægelse her i folketinget, og at jeg som sædvanlig må takke ordførerne for socialdemokratiet, SF og VS for deres tilslutning til vores forslag.

Så vil jeg gerne sige til socialministeren, at vi er naturligvis også i socialdemokratiet tilfredse med, at udviklingen er gået i retning af, at der ikke længere er 42.000 familier, der får den nedsatte ydelse, men at det nu, som ministeren oplyser, snarere er 37.000 familier. Der er langt ned til de 25.000 familier, som den daværende socialminister lovede folketingsflertallet at man ville ende på, men det er jo en anden historie. Jeg er bestemt også glad for, at der er en stigning i bilstandslovens § 42-udelser.

Når ministeren nu nævner § 42, er det selvfølgelig, fordi man skal koble § 42, som er noget konstruktivt, noget aktivt, sammen med § 37, stk. 4, og så vil jeg spørge: hvorfor nævnede ministeren ikke, at der også er nogle, der er kommet over på den nye førtidspension? Hvor mange er det? Det vil sige, at man har, om jeg så må sige opgivet en aktiv indsats for disse. Hvor mange er det? Det synes jeg vil være interessant at få oplyst.